

**Repere metodologice
pentru aplicarea curriculumului la clasa a XI-a
ciclul inferior al liceului
în anul școlar 2023–2024**

Disciplina: RELIGIE

BUCUREȘTI, 2023

Notă: Prezentul document se aplică la toate clasele a XI a de liceu tehnologic special, indiferent de domeniul de pregătire profesională.

I. INTRODUCERE

PREMISE PENTRU APLICAREA CURRICULUMULUI LA CLASA A XI-A ÎN ANUL ȘCOLAR 2023-2024

La nivelul sistemului educațional din România, calendarul școlar corespunzător anului școlar 2021- 2022, 2022-2023 a suferit modificări în ceea ce privește structura anului școlar ,dar și perioada de evaluare și sistemul de notare.

De asemenea a fost introdusă și săptămâna Școala Verde, context care a adus dificultăți în parcurgerea integrală a programei școlare care a păstrat aceleași conținuturi.

Prezentul document oferă un cadru de recomandări pentru profesorii care predau disciplina de studiu Religie, clasa a - XI-a, nivel liceal special, în scopul de a sprijini activitatea acestora în anul școlar 2023-2024

Documentul a fost construit pentru a oferi posibile răspunsuri la întrebări precum:

- Care este nivelul pierderilor în învățare cu care se confruntă elevii la disciplina Religie, la finalul anului școlar 2022-2023, în relație cu programele școlare?

- Cum poate un profesor de Religie să identifice, să evalueze aceste pierderi?

- Cum își proiectează demersurile de remediere și cele de învățare specifice anului școlar 2023-2024?

- Care sunt cele mai potrivite strategii pentru susținerea învățării la disciplina Religie, pentru împrăștierea valorilor moral-religioase și pentru sprijinirea socio-emoțională a elevilor în perioade critice?

- Ce resurse inovative de învățare față în față și online au aplicat profesorii de Religie în perioada suspendării cursurilor față în față și pot fi împărtășite cu alți colegi?

- Cum se pot adapta demersurile de învățare la nevoile specifice ale elevilor care provin din grupurile vulnerabile?

- Cum se poate promova colaborarea, schimbul de experiență și împărtășirea de bune practici între profesorii de Religie, pentru o bună pregătire a acestora în vederea realizării orei de Religie, adaptată nevoilor elevilor și contextelor variate în care se poate realiza învățarea?

Reperete metodologice la disciplina Religie oferă un cadru de recomandări pentru profesorii care predau disciplina de studiu Religie pe parcursul clasei a XI-a, învățământ special în scopul de a sprijini activitatea acestora în anul școlar 2023-2024.

Abordarea propusă de programele școlare de Religie presupune o atitudine flexibilă a profesorului, prin accentul pus pe:

- valorificarea experiențelor de viață ale elevilor și accentuarea caracterului aplicativ al conținuturilor, creând contexte semnificative de învățare pentru viața reală;

- abordări diferențiate ale învățării, în acord cu experiențele elevilor și cu contextul social în care trăiesc aceștia;

- libertatea profesorului a planifica în manieră personalizată ordinea în care va prezenta temele, în acord cu logica firească a domeniului și cu specificul vieții religioase a comunității, precum și în relație cu teme de la alte discipline de studiu.

Începutul fiecărui an școlar solicită, din partea profesorilor, elaborarea planificării calendaristice la fiecare disciplină de studiu.

Elaborarea planificării calendaristice presupune parcurgerea următoarelor etape:

- asocierea dintre competențele specifice și conținuturi;

- stabilirea unităților de învățare;

- stabilirea succesiunii în care sunt parcurse unitățile de învățare;

- alocarea bugetului de timp pentru fiecare unitate de învățare.

Elaborarea planificării calendaristice pentru disciplina Religie, la începutul anului școlar 2023- 2024, pornește de la următoarea realitate că fiecare profesor se află în diferite situații cu privire la parcurgerea programelor școlare.

Educația religioasă nu privește doar persoana, ci ea vine în ajutorul societății, promovând pacea, prietenia, înțelegerea, dragostea și întrajutorarea semenilor.

Incluziunea presupune egalitatea de participare socială și egalitatea de șanse în realizarea accesului la educație. Printre valorile actuale și de perspectivă ale integrării, societățile democratice din lume, le consideră dominante pe următoarele:

- acceptarea tuturor diferențelor;
- respectul diversității;
- solidaritatea umană și mai ales cu persoane diferite;
- lupta împotriva excluderii și marginalizării;
- lupta împotriva inegalității sociale.

Ciclul inferior al liceului tehnologic special presupune parcurgerea în trei ani școlari a conținuturilor din clasa a IX-a și a X-a învățământ de masă, drept care le revine profesorilor libertatea și responsabilitatea de a organiza distribuția temelor pe parcursul celor trei ani școlari astfel încât, până la sfârșitul ciclului inferior al liceului, elevii să dobândească competențele specifice cel puțin la nivel minimal.

Ca element de noutate, în spiritul adaptării la nevoile de educație ale elevilor din învățământul special, prezentele repere au în vedere componenta educațională digitalizată, constând în utilizarea tehnologiilor și a resurselor informaționale online - resursele educaționale deschise, cât și celelalte resurse educaționale din mediul online: site-uri specializate, posibilitățile de creare a materialelor didactice oferite de platformele de învățare (Google Docs, Google Quiz, Jamboard etc). Exemple și sugestii de acest tip se regăsesc în prezentul document în secțiunea V de recomandări pentru construirea noilor achiziții.

II. PLANIFICAREA CALENDARISTICĂ

În realizarea planificării calendaristice pentru anul școlar 2023-2024 se va urmări continuarea structurării competențelor achiziționate la sfârșitul clasei a X-a în funcție de câteva coordonate:

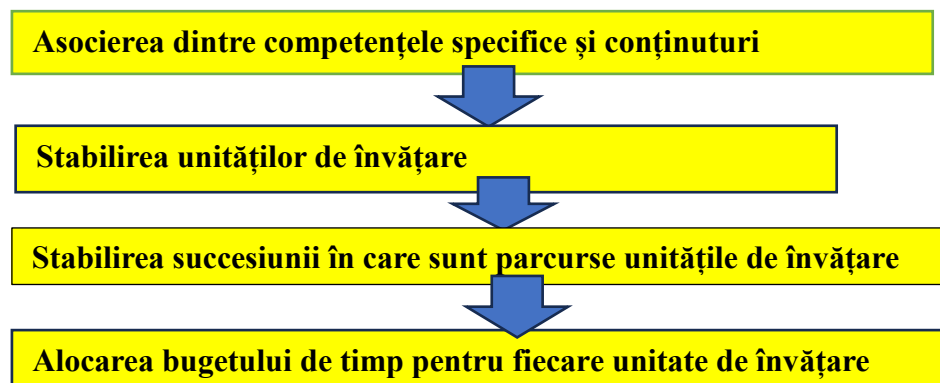
- particularitățile psiho-cognitive individuale ale elevilor,
- caracteristicile clasei de elevi în ansamblul ei;
- domeniul de pregătire și sfera de interes ale elevilor.

Elaborarea planificării calendaristice presupune parcurgerea următoarelor etape: asocierea dintre competențele specifice și conținuturi, stabilirea unităților de învățare stabilirea succesiunii în care sunt parcurse unitățile de învățare alocarea bugetului de timp pentru fiecare unitate de învățare.

Începutul fiecărui an școlar solicită, din partea profesorilor, elaborarea planificării calendaristice la fiecare disciplină de studiu.

Planificarea calendaristică este un document proiectiv care realizează asocierea dintre elementele programei școlare (competențe specifice și conținuturi), în cadrul resurselor de timp (număr de ore și de săptămâni) ale unui an școlar/ale unui semestru școlar.

Elaborarea planificării calendaristice presupune parcurgerea următoarelor etape:

Pornind de la situația în care se află, profesorul de Religie va parcurge următoarele etape:

- Consultarea planificării calendaristice din anul 2022-2023 și identificarea elementelor insuficient structurate în perioada de învățare la distanță (în termeni de competențe, de conținuturi):

- Cât din planificarea calendaristică a anului anterior a fost parcursă prin activitățile față în față cu elevii?

- Care competențe specifice din programa școlară au fost mai puțin/insuficient dezvoltate la nivelul elevilor?

- Realizarea de conexiuni între componentele insuficient asimilate în anul școlar precedent și programa pentru anul școlar 2023-2024:

- Ce se poate recupera/remedia și cum se conectează componentele (competențe specifice, elemente de conținut) insuficient asimilate în anul școlar precedent cu noile achiziții pentru anul 2023-2024?

- Cât timp este necesar a se aloca pentru recuperare/remediere?

Elaborarea planificării noi pentru anul școlar 2023-2024, care va include și elemente de recuperare/remediere.

Corelarea dintre elementele din programele școlare a doi ani de studiu consecutivi se poate face facil la nivelul competențelor specifice care vizează valorile religioase, sărbătorile și viața comunității, dar și la nivelul elementelor care vizează învățătura de credință. Fiecare competență specifică dintr-o anumită clasă poate fi asociată cu o competență specifică de nivel superior din clasa imediat următoare.

Acest aspect face posibilă integrarea elementelor de recuperare pe parcursul anului școlar, concomitent cu focalizarea pe dezvoltarea noilor competențe. Astfel, se poate aloca o perioadă pentru recuperare la începutul anului școlar, pentru acele componente din programa școlară a anului anterior care sunt necesare pentru construcția învățării în noul an școlar.

De asemenea, se pot aloca resurse de timp pentru recuperare pe parcursul noului an școlar, corelând elementele programei școlare din anul curent cu cele din anul școlar anterior.

COMPETENȚE GENERALE/COMPETENȚE SPECIFICE
1.DEFINIREA SPECIFICULUI PROPRIEI CREDINȚE, ÎN RAPORT CU ALTE CREDINȚE ȘI CONVINGERI 1.1 Sintetizarea principalelor învățături de credință ortodoxă despre înviere și viața veșnică 1.2 Prezentarea elementelor definiției ale confesiunii creștine din țara noastră 1.3 Prezentarea poziției și învățăturii Bisericii Ortodoxe referitoare la anumite probleme actuale
2. UTILIZAREA ADECVATĂ A CONCEPTELOR SPECIFICE RELIGIEI, ÎN DIFERITE CONTEXTE DE COMUNICARE 2.1 Elaborarea de argumentări orale sau scrise referitoare la învățatură de credință ortodoxă folosind termeni specifici religiei 2.2 Elaborarea și compararea unor opinii și argumente diferite referitoare la o temă de religie
3. INTEGRAREA VALORILOR ȘI A CUNOȘTINȚELOR RELIGIOASE ÎN STRUCTURA PROPRIILOR ATITUDINI ȘI COMPORTAMENTE. 3.1 Identificarea unor modele de comportament moral- creștin în exemplele oferite de mari personalități religioase din Istoria Bisericii noastre și a oamenilor de cultură români, promotori ai creștinismului 3.2 Asumarea unui comportament responsabil și altruist în relațiile cu apropoale 3.3 Integrarea și manifestarea în propriul comportament a valorilor morale creștine promovate de marii oameni de cultură români

**4. APLICAREA ÎNVĂȚĂTURII DE CREDINȚĂ ÎN VIAȚA PERSONALĂ ȘI A
COMUNITĂȚII**

- 4.1 Analizarea problemelor lumii contemporane în lumina învățaturii creștine
- 4.2 Aplicarea învățaturii de credință a Bisericii în situații concrete din viața personală
- 4.3 Cunoașterea și promovarea valorilor creștine în societate

**5. CORELAREA CUNOȘTINȚELOR RELIGIOASE CU CELE DOBÂNDITE LA
ALTE DISCIPLINE DE ÎNVĂȚĂMÂNT**

- 5.1 Analizarea unor monumente de artă bisericească, evidențiind semnificația spirituală și valoarea artistică a acestor
- 5.2 Argumentarea unei opinii proprii, referitoare la o temă dată, utilizând atât învățătura de credință a Bisericii, cât și cunoștințe de la alte discipline.

**PLANIFICARE CALENDARISTICĂ
AN ȘCOLAR 2023-2024**

Disciplina: RELIGIE
Clasa a XI-a
NIVEL: LICEAL SPECIAL
Număr de ore/săptămână: 1
Număr de săptămâni: 35

Nr. crt.	Unitatea de învățare	Competențe specifice	Conținuturile învățării	Nr. ore	Săptămâna
1.	Învățătura de credință. (Noțiuni de Dogmatică)		• Lecție introductivă, recapitulare, testare	1	S1
		1.1;2.1;3.3;	• Descoperirea lui Dumnezeu	1	S2
		1.1;2.1;3.1	• Întruparea Fiului lui Dumnezeu	1	S3
		1.1;2.1;3.1	• Jertfa pe Cruce a Mântuitorului Iisus Hristos	1	S4
		1.1;2.1;3.1;5.2	• Adevărarea morții și realitatea Învierii Mântuitorului	1	S5
		1.1;2.1;3.3	• Lucrarea Sântului Duh în lume	1	S6
			• Evaluare	1	S7
2.	Trăirea învățăturii Creștine Familia creștină Datoriile membrilor Acestora (Noțiuni de Morală creștină)	3.2;4.2	• Familia creștină în ortodoxie	1	S8
		3.2;4.2	Taina Cununii — Începutul bun al familiei • Rolul creștinilor în promovarea valorilor religioase	1	S9
		3.2;4.2	Hristos în viața de familie	1	S10
3.	Spiritualitate și viață creștină (Noțiuni de Spiritualitate și Misiune)	1.1;2.1;3.2;3.3	• Jertfa euharistică și iubirea jertfelnică	1	S11
		1.1;2.2;5.2	• Respectul față de lumea creată (ecologie creștină)	1	S12
			• Evaluare	1	S13
			*Nașterea Domnului. Colinde religioase. Obiceiuri și tradiții de iarnă.	2	S14-15

MINISTERUL EDUCAȚIEI
CENTRUL NAȚIONAL DE POLITICI ȘI EVALUARE ÎN EDUCAȚIE
ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL TEHNOLOGIC SPECIAL

4.	Exprimarea învățaturii de credință (Noțiuni de Liturgică)	1.3;2.2	• Elemente de iconografie	2	S16-17
		1.3;2.2;	• Semnificația așezării sfințelor icoane în biserică	1	S18
			• Evaluare	1	S19
5.	Religiile lumii	1.2;5.3	• Iudaismul	2	S20-21
		1.2;5.3	• Creștinismul	1	S23
			- Neînțelegerile din 1054	1	S24
			- Reforma	1	S25
			• Uniația. Scoala Ardeleană	1	S26
			Urcuș spre Înviere- Praznicul Învierii Domnului	1	S27
1.2;5.3	• Islamul	2	S28-29		
	• Evaluare	1	S30		
6.	Creștinismul și Provocările lumii contemporane	2.2;3.3; 4.3;5.2	• Minuni și false minuni, fenomene normale și paranormale	1	S31
7.	Ortodoxie și Cultură națională		• Contribuția voievozilor români la dezvoltarea culturii naționale -Mircea cel Bătrân, Vlad Țepeș	2	S32-33
7.	Ortodoxie și Cultură națională	1.3;3.1;5.1	• Contribuția voievozilor români la dezvoltarea culturii naționale - Ștefan cel Mare - Constantin Brâncoveanu și Neagoe Basarab	2	S34-35

Notă: Programul național „Școala altfel” și Programul „Săptămâna verde” se desfășoară în perioada 11 septembrie 2023—26 aprilie 2024, în intervale de câte 5 zile consecutive lucrătoare, a căror planificare se află la decizia unității de învățământ. Derularea celor două programe se planifică în intervale de cursuri diferite. Există o săptămână de vacanță, la decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, în perioada 12 februarie – 3 martie 2024.

PROIECTAREA UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚARE

Clasa: a XI -a - Nivel Liceal Special

Disciplina: Religie Nr. ore/ săpt: 1 oră/ săptămână

Unitatea de învățare Trăirea învățaturii creștine-Familia creștină azi

Nr. Crt.	CONȚINUTURI	COMPENEȚE GENERALE	COMPETENTE SPECIFICE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	RESURSE (metode și mijloace)	EVALUARE -instrumente-
1	Familia în ortodoxie	3.Integrarea valorilor și a cunoștințelor religioase în structura propriilor atitudini și comportamente. 4.Aplicarea învățaturii de credință în viața personală și a comunității	3.2Asumarea unui comportament responsabil și altruist în relațiile cu aproapele 4.2 Aplicarea învățaturii de credință a Bisericii în situații concrete din viața personală 4.3 Cunoașterea și promovarea valorilor creștine în societate	Prezentarea conceptului de familie în ortodoxie Identificarea primei familii create de Dumnezeu „Și a făcut Dumnezeu pe om, după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat și femeie. Și Dumnezeu i-a binecuvântat, zicând: creșteți și vă înmulți și umpleți pământul” (Facere 1, 27-28). Descrierea unor aspecte legate de comuniunea dintre membrii familiei și relația familiei cu Dumnezeu Descrierea comunității bisericii ca o familie lărgită Identificarea de familii creștin-ortodoxe ca model de viață Descrierea rolului și scopului familiei în societate Identificarea problemelor apărute în familie și a soluțiilor în rezolvarea familiei	- conversația - explicația - descrierea - povestirea - imagini - ilustrații - prezentări ppt; -texte suport profesor); -activitate frontală, -activitate individuală;	- observarea sistematică - probă orală - temă de lucru în clasă -probă practică
2.	Taina Cununii- Începutul Bun al familiei			Definirea căsătoriei	conversația - explicația	- observarea sistematică

MINISTERUL EDUCAȚIEI
CENTRUL NAȚIONAL DE POLITICI ȘI EVALUARE ÎN EDUCAȚIE
ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL TEHNOLOGIC SPECIAL

				<p>Identificarea tipurilor de căsătorie(civilă, religioasă, logodna)</p> <p>Descrierea formelor de căsătorie și identificarea particularităților acestor</p> <p>Identificarea și prezentarea rolului Tainei căsătoriei în viața de familie</p> <p>Prezentarea căsătoriei religioase ca har primit de la Dumnezeu</p> <p>Descrierea pașilor către Taina Căsătoriei</p>	<p>- descrierea povestirea</p> <p>- ilustrații</p> <p>- imagini</p> <p>- texte suport profesor);</p> <p>- prezentări ppt</p> <p>- activitate frontală,</p> <p>- activitate individuală</p>	<p>- probă orală</p> <p>- temă de lucru în clasă</p> <p>-probă practică</p>
3	Hristos în viața de familie			<p>Descrierea rolului fiecărui membru în viața de familie</p> <p>Prezentarea aspectelor ce aduc armonie și înțelegere în familie</p> <p>Descrierea rolul și datoriile soților în familie</p> <p>Identificarea datoriilor și responsabilităților copiilor în familie</p> <p>Descrierea și prezentarea încercărilor prin care trece o familie</p> <p>Identificarea soluțiilor în rezolvarea problemelor</p>	<p>explicația</p> <p>- descrierea</p> <p>- povestirea</p> <p>- imagini</p> <p>- ilustrații</p> <p>- prezentări ppt;</p> <p>- texte suport profesor);</p>	

III. EVALUAREA GRADULUI DE ACHIZIȚIE A COMPETENȚELOR ANTERIOARE

Evaluarea face parte din procesul instructiv-educativ, având ca scop cunoașterea și aprecierea nivelului de cunoștințe, dezvoltarea capacităților și deprinderilor elevilor, oferind o imagine și asupra competențelor și aptitudinilor profesorului. Evaluarea este un proces complex ce presupune o pregătire temeinică a personalului didactic, de conducere și de predare, ca și a celui din sistemul de îndrumare.

Principiile evaluării:

- a) facilitează realizarea unui proces eficient de instruire și învățare;
- b) obiective bine definite, să apeleze la metode și tehnici eficiente de investigare;
- c) diagnoză a progresului realizat de elevi;
- d) pot să își adapteze activitățile în funcție de posibilitățile elevilor.
- e) creează condițiile necesare ca profesorul să își evalueze propria activitate.
- f) profesorii pot să conștientizeze dacă și-au atins obiectivele curriculare.
- g) elevii - să aleagă cele mai bune modalități de îndreptare și de desăvârșire duhovnicească.
- h) furnizează un feed-back pentru școală, părinți, comunitate parohială, comunitate locală, centrul eparhial.

Obiectivele evaluării:

- a) Să verifice realizarea principalelor obiective curriculare;
- b) Să realizeze recapitularea, sistematizarea și consolidarea capacităților elevilor;
- c) Să amelioreze rezultatele învățării;
- d) Să stabilească programe suplimentare pentru elevii cu rezultate bune și foarte bune și totodată să stabilească programe de recuperare pentru elevii cu rezultate slabe sau modeste;
- e) Să facă o diagnoză a procesului de realizare a educației religioase.

Funcțiile evaluării:

- 1) Funcția educativ-formativă (motivațională) conduce la autocunoaștere și autoapreciere din partea elevului.
- 2) Funcția de constatare și apreciere a rezultatelor produse.
- 3) Funcția de diagnoză prin care se constată modul în care s-au realizat expectanțele unei activități didactice.
- 4) Funcția de prognoză a nevoilor și disponibilităților viitoare ale elevilor sau ale unităților școlare se realizează prin teste de aptitudini și de capacitate.
- 5) Funcția de clasificare a elevilor (funcția de decizie) se referă la integrarea unui elev într-o ierarhie sau la un anumit nivel al pregătirilor și posibilităților sale.
- 6) Funcția de selecție a elevilor conduce la clasificarea elevilor în urma unui examen sau a unui concurs.
- 7) Funcția de conexiune inversă.
- 8) Funcția pedagogică este aceea prin care se urmărește ca elevul să fie conștientizat de posibilitățile sale concrete.
- 9) Funcția socială sau de informare a partenerilor educaționali (Biserica, societatea etc.) privește stadiul și evoluția pregătirii școlare.

Procedeele de evaluare permit o anumită clasificare a strategiilor de evaluare în funcție de cantitatea de cunoștințe evaluate și în funcție de perioada de timp la care se raportează evaluarea. Strategiile de evaluare definesc procedurile de verificare, de măsurare, de estimare și apreciere. Ele rezultă din modul de integrare a evaluării cu predarea și învățarea.

În funcție de perioadele de evaluare: inițială, curentă și sumativă/finală.

a) evaluarea inițială:

Evaluarea inițială se recomandă a fi făcută la început de semestru, la început de an școlar, începutul unei etape de instruire sau atunci când un profesor își intră în atribuții într-o nouă unitate școlară.

b) evaluarea curentă:

Acest tip de evaluare se face în timpul secvenței de instruire prin metodologii de ascultare orală, de verificare scrisă și teze.

c) Evaluarea finală:

Se realizează la sfârșitul unei perioade de studiu mai lungi (la sfârșit de semestru sau de an școlar).

d) evaluarea formativă (continuă): se conturează în efectul său reglator pe care îl produce, te ajută să știi unde te afli, ca să știi ce ai de făcut, conduce la obiectivitate și seriozitate în aprecierea și constatarea stării morale și duhovnicești a tinerilor (portofoliu de evaluare continuă).

e) evaluarea normativă (cumulativă sau sumativă):

Evaluarea normativă se realizează la finalul unei etape de instruire, semestru, an școlar, ciclul de studii în vederea obținerii unui bilanț al performanțelor elevilor pe o perioadă delimitată.

Procedeele de evaluare permit o anumită clasificare a strategiilor de evaluare în funcție de cantitatea de cunoștințe evaluate și în funcție de perioada de timp la care se raportează evaluarea.

1. Verificarea curentă: se realizează pe parcursul instruirii în mod individual sau colectiv. (profesor, familie și preotul paroh, pe parcursul orelor de curs, dar și în afara acestora).

2. Verificarea orală se poate aplica individual, pe grupe de elevi sau frontal.

3. Verificarea scrisă: - după parcurgerea unuia sau mai multor capitole (forme: extemporal, teză, test, chestionar, temă pentru acasă, referat).

Testele docimologice se realizează sub forma unui set de întrebări (itemi).

Elementele componente ale unui instrument de evaluare, itemii, se pot constitui din enunțuri, întrebări, probleme, exerciții, eseuri.

Testul docimologic constituie o alternativă la metodologia tradițională de evaluare. Structura testului cuprinde instrucțiunile de folosire, itemii propriu ziși (sarcinile de rezolvat), punctajul. Se consemnează datele personale ale celui examinat: nume, vârstă, școală.

Clasificarea testelor docimologice elaborate de profesori:

a) în funcție de momentul evaluării:

1. teste inițiale (se dau la începutul anului școlar, semestrului, sau când profesorul preia o clasă de elevi)

2. teste de progres (se dau în mod curent și periodic, pentru ca profesorul să evidențieze progresul făcut de elevi)

3. teste finale (se dau la sfârșitul unui capitol, semestru sau an școlar);

b) în funcție de modul în care profesorul așteaptă să primească răspunsul:

a. teste cu itemi închiși, care presupun răspunsuri binare (corect-greșit, adevărat-fals, da-nu) * răspunsuri cu alegere multiplă (un enunț cu un singur răspuns corect, la alegere din mai multe, sau cu mai multe răspunsuri corecte, la alegere din mai multe) * răspunsuri corelate (de potrivire: solicită completarea unor răspunsuri eliptice sau stabilirea unor corespondențe între elementele date);

b. teste cu itemi deschiși, care presupun din partea elevilor construirea unor răspunsuri logice la întrebări, completarea propozițiilor lacunare, elaborarea unor eseuri.

Metode complementare de evaluare

Metodele complementare de evaluare se înscriu în categoria acelor strategii de evaluare care urmăresc să ofere elevilor posibilități sporite de a demonstra nu numai că au asimilat un ansamblu de cunoștințe, dar și că dispun de priceperi, deprinderi, abilități de a opera

cu respectivele cunoștințe. Au un potențial formativ ridicat și permit o mai bună individualizare a actului educațional.

În categoria metodelor complementare de evaluare sunt incluse:

- observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor;
- investigația;
- proiectul;
- portofoliul;
- autoevaluarea.

Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor.

În activitatea pe care o desfășoară zilnic la clasă, profesorul obține prin intermediul acestei metode informații relevante asupra performanțelor elevilor din perspectiva

- 1) capacității lor de acțiune și reacționare,
- 2) a competențelor și abilităților de care dispun.

Permite cunoașterea unor performanțe mai greu cuantificabile, dar foarte importante pentru aprecierea randamentului școlar, conduita morală, trăsături de personalitate și implicit pentru calitatea și eficiența demersului didactic.

Observarea directă - se realizează pe baza unui plan dinainte elaborat și structurat, folosinduse o fișă de observații, precum și fișa de caracterizare psihopedagogică (urmărindu-se interesul și deprinderile elevilor și totodată atitudinea lor față de școală, în cazul religiei, atitudinea față de normele și preceptele doctrinei ale Bisericii).

Ghidurile de evaluare elaborate de Serviciul Național de Evaluare și Examinare indică trei modalități de înregistrare a acestor informații:

- fișa de evaluare;
- scara de clasificare;
- lista de control /verificare.

Acestea pot fi utilizate atât pentru evaluarea procesului, cât și a produselor realizate de elevi; prezintă avantajul că permit surprinderea obiectivelor comportamentale ale domeniului cognitiv, cât și a domeniului afectiv și psihomotor.

1) Fișa de evaluare este un instrument în care cadrul didactic consemnează date factuale cu privire la comportamentul sau modul de acțiune al elevului (fapte deosebite, probleme de natură comportamentală, aptitudini generale sau specifice etc.), pe care apoi le prelucrează și le interpretează.

Prezintă **avantajul** ca profesorul decide asupra comportamentului sau performanțelor pe care le considera relevante, semnificative pentru a fi reținute și nu presupune implicarea elevului în completarea fișei.

Are și **dezavantajul** că solicită un timp considerabil pentru notarea datelor factuale și nu întotdeauna interpretarea acestora are gradul de obiectivitate dorit.

1. Proiectul.

Este o metodă complexă de evaluare, mult mai amplă decât investigația, recomandată mai ales în cadrul evaluării sumative; se poate realiza individual sau în grup.

Implică abordarea completă a unei teme, la nivelul particularităților de vârstă. De obicei cuprinde o parte teoretică și o parte practică, experimentală. În cazul în care, datorită specificului disciplinei, partea experimentală este redusă sau nu se poate realiza, îmbracă forma referatului.

Proiectul permite identificarea și evaluarea unor cunoștințe și capacități superioare ale elevilor, fiind, în același timp, o modalitate de evaluare cu puternice valențe în direcția stimulării motivației învățării. Prin intermediul său se pot evalua capacități precum:

- capacitatea de a selecta din surse variate lucrările care conțin informații utile realizării proiectului (documentare) și de a le valorifica în mod creator;
- priceperea de a identifica metodele de lucru adecvate îndeplinirii obiectivelor;
- abilitatea de a utiliza corespunzător materialele, echipamentele, instrumentele din dotare;

- capacitatea de a gândi soluții alternative și de a o alege pe cea mai potrivită;
- abilitatea de a finaliza produsul;
- priceperea de a opera generalizări;
- competența de a prezenta proiectul realizat, punând în valoare aspectele relevante;

Portofoliul - instrument de evaluare care include experiența și rezultatele obținute prin celelalte metode de evaluare, reprezentând o alternativă viabilă la modalitățile tradiționale de evaluare. Conținutul unui portofoliu se poate constitui din fișele de lectură, fișe de observare, articole, eseuri, răspunsuri la unele chestionare, teme pentru acasă.

Evaluarea tip portofoliu constituie o formă modernă de evaluare, „iar aplicarea ei se pretează perioadei de sfârșit de semestru”.

Proiectul: activitate mai complexă și dacă implică un volum de muncă mai ridicat din partea elevului, acest tip de evaluare este foarte motivant. Proiectul poate fi realizat de unul sau mai mulți elevi, iar aprecierea lui poate fi făcută atât în clasă cât și în cadrul comunității parohiale: expoziție de icoane, organizată în cadrul parohiei sau al școlii, o expoziție de ouă încondeiate de Paști etc. Evaluarea activității de grup: - formă de evaluare în care, pe o perioadă mai îndelungată de timp, profesorul de religie își va da seama dacă în urma activităților sale a reușit să omogenizeze grupurile de elevi, dacă elevii recurg la milostenie, cooperare, întraajutorare. Profesorul poate organiza unele activități de caritate în care să implice și alți parteneri educaționali: părinți, parohie, reprezentanți ai instituțiilor locale. Contextualizarea practică a cunoștințelor acumulate: Acumularea cunoștințelor nu reprezintă un scop în sine, ci se face întotdeauna în vederea transpunerii în practică a efectelor pe care acestea le produc în planul dezvoltării intelectuale al elevilor.

Chestionarul - poate fi completat la sfârșitul unei lecții, capitol sau semestru și poate fi structurat pe mai multe compartimente: am învățat ..., am descoperit că ..., am folosit metoda ..., îmi place să citesc

Chestionarele pot fi nominale sau anonime.

Autoevaluarea elevilor: - modalitate de stabilire a eficienței desfășurării educației religioase în școală.

Educația religioasă este una dintre problemele de substanță atât din perspectiva misiunii Bisericii în lume, cât și din perspectiva politicii educaționale actuale.

Exemplu:

Numele și prenumele elevului: _____

Unitatea de învățământ: _____

Clasa: _____

TEST DE EVALUARE

Marchează răspunsurile corecte:

- Simbolul cerc \bigcirc - răspuns unic (un singur răspuns este corect);
- Simbolul pătrat \square - răspuns multiplu (mai multe răspunsuri sunt corecte);
- Punctaj maxim 100 puncte. (90 p. + 10 p. din oficiu)

1. La Nașterea Domnului, o stea mare și luminoasă s-a arătat pe cer și a vestit lumii întregi că S-a născut Mesia. Despre stea știm că:

10 puncte

a) I-a călăuzit pe magi;

b) S-a oprit deasupra peșterii unde era Pruncul născut;

c) A fost o stea căzătoare.

2. Dragi copii, din Sfânta Scriptură aflăm: *Căci Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă!*

(Isaia 9, 5). Așadar cine este Iisus Hristos?

9 puncte

- a) Un om oarecare;
- b) Fiul lui Dumnezeu;
- c) Un personaj istoric.

3. Copii, voi știți că marele povestitor Ion Creangă a scris și poezii? Uitați ce ne spune el în poezia *Nașterea Mântuitorului: În Betleem colo-n oraș/ Dormeau visând locuitorii,/ Iar lângă turmă pe imas/ Stăteau de pază, treji, _____*. Cine oare stăteau de pază? Ce cuvânt lipsește? Selectează răspunsul corect:

6 puncte

- O a) Păstorii;
- O b) Soldații;
- O c) Agenții de pază.

4. Mântuitorul ne spune că: *Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri (Matei 10, 32). Te rog să stabilești valoarea de adevăr a următoarelor afirmații:*

12 puncte

	Adevărat	Fals
a) Asemenea îngerilor, copiii vestesc Nașterea Domnului prin colinde;	☐	☐
b) Colindele se cântă vara;	☐	☐
c) Îngerii au vestit Nașterea Domnului cântând primul colind;	☐	☐
d) Colindele ne amintesc de Nașterea Domnului.	☐	☐

5. În seara de Crăciun, la gura sobei, bunica ne povestește despre craii de la Răsărit care s-au închinat Pruncului Sfânt cu daruri alese. Care sunt darurile aduse de ei?

9 puncte

a) Aur;

b) Jucării;

c) Tămâie;

d) Smirnă.

6. Vă amintiți cu siguranță că sărbătoarea Crăciunului este un bun prilej de a fi vizitați de mulți oameni. Cine vine în casele noastre și ne aduce vestea Nașterii Domnului?

8 puncte

a) Poștașul;

b) Preotul;

c) Colindătorii.

7. De când erați mici, părinții v-au povestit despre momentul venirii voastre pe lume. Și Mântuitorul a fost copil. În ce loc S-a născut El?

8 puncte

a) Într-un castel?

b) Într-o peșteră?

c) Într-un hotel de lux?

8. Sărbătorile de iarnă sunt încărcate de datini și obiceiuri din vechime care au rezistat trecerii timpului. Prin care dintre ele se transmite vestea Nașterii Domnului?

8 puncte

O a) Plugușor;

O b) Colinde și cântece de stea;

O c) Sorcova.

9. Cred că ți-au plăcut versurile lui Ion Creangă. Uite ce spune el în altă strofă: *El, Fiul Domnului și Crai/ Al stelelor de farmec pline,/ De-atunci cu drag, la voi, din Rai/ Cu fiecare _____ vine!* Găsește cuvântul care lipsește și bifează-l în casetă:

8 puncte

O a) Vară;

O b) Toamnă;

O c) Iarnă;

O d) Primăvară.

10. Cu ocazia Nașterii Domnului creștinii se bucură de prilejul de a sta cu toții împreună, în familie și de a povesti despre evenimentele ce au marcat cea mai caldă și duioasă sărbătoare. Cu siguranță îți amintești foarte bine și poți să stabilești valoarea de adevăr a următoarelor afirmații:

12 puncte

	Adevărat	Fals
a) Nașterea Domnului se numește și Crăciun;	☐	☐
b) Mântuitorul S-a născut în București;	☐	☐
c) Păstorii au primit vestea Nașterii de la înger;	☐	☐
d) Colindele ne amintesc de Nașterea Domnului.	☐	☐

BAREM DE NOTARE

Număr întrebare	Răspuns oferit
Întrebarea 1	a, b (10 p.) câte 5 puncte pentru fiecare răspuns corect (2x5 p.=10 p.)
Întrebarea 2	b (9 p.)
Întrebarea 3	a (6 p.)
Întrebarea 4	a, c, d (A); b (F) (12 p.) câte 3 puncte pentru fiecare răspuns corect (4x3 p.=12 p.)
Întrebarea 5	a, c, d (9 p.) câte 3 puncte pentru fiecare răspuns corect (3x3 p.= 9 p.)
Întrebarea 6	b, c (8 p.) câte 4 puncte pentru fiecare răspuns corect (2x4 p.= 8 p.)
Întrebarea 7	b (8 p.)
Întrebarea 8	b (8 p.)
Întrebarea 9	c (8 p.)
Întrebarea 10	a, c, d (A); b (F) (12 p.) câte 3 puncte pentru fiecare răspuns corect (4x3 p.=12 p.)
Total: 100 puncte (90 p. + 10 p. din oficiu)	

TEST DE EVALUARE ÎNȚĂLĂ

Numele și prenumele elevului: _____

Unitatea de învățământ: _____

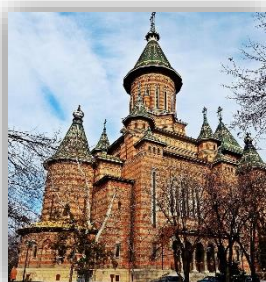
Clasa: _____

Marchează răspunsurile corecte:

- Simbolul cerc \bigcirc - răspuns unic (un singur răspuns este corect);
- Simbolul pătrat \square - răspuns multiplu (mai multe răspunsuri sunt corecte);
- Punctaj maxim 100 puncte. (90 p. + 10 p. din oficiu)

1. *Se vede din depărtare/ Turle înalte în vârf are/ Este "Casa Domnului"/ Deschisă omului!*
Alege din imaginile de mai jos răspunsul corect al ghicitorii:

4 puncte

a) Biserica;

b) Școala;

c) Casa;

d) Spitalul.

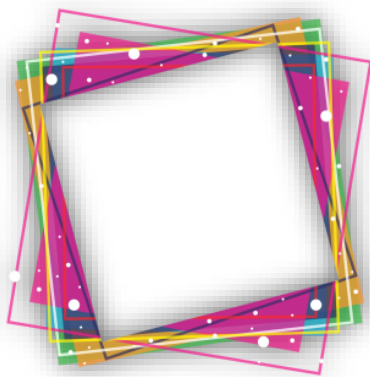
2. Biserica se deosebește de celelalte clădiri prin forma ei deosebită. Completează enunțul și alege răspunsul corect. Biserica are formă de:

4 puncte

2. Pe fiecare rând sunt enumerate mai multe obiecte de cult, iar în coloane întâlnim imaginile și denumirile acestora. Privește cu atenție imaginile și realizează corespondența între denumirea obiectelor și rolul acestora:

12 puncte

O a) pătrat;

O b) stea;

O c) cruce;

O d) cerc.

a) Din el ne împărtășim.

b) Ne închinăm la ea atunci când intrăm în biserică.

c) O aprindem la biserică.

1) Sfântul Potir;

2) Lumânarea;

3) Icoana.

4. Sfânta Cuvioasă Parascheva a fost o fetiță cuminte și ascultătoare. Părinții ei, oameni buni, i-au dat o educație aleasă, învățând-o să-L iubească pe Dumnezeu și să-i iubească pe oameni. Chiar dacă era copil, nu lipsea de la biserică, unde asculta slujbele și se ruga. Alege care dintre propozițiile următoare sunt adevărate și care sunt false: 16 puncte

Adevărat

Fals

a) În biserică păstrăm liniștea;

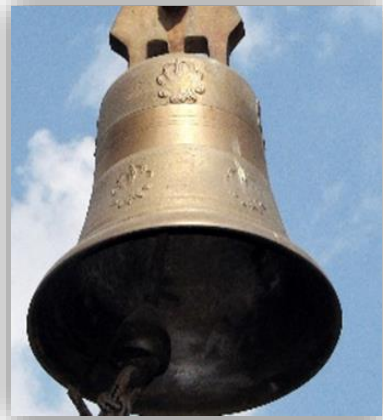
b) În biserică mâncăm;

c) În biserică ne rugăm;

d) În biserică ne jucăm.

5. Bate tare de răsună/Toată lumea o adună/ La un loc de închinare/Deschis pentru fiecare. (Clopotul). Alege din imaginile de mai jos obiectele de cult întâlnite în biserică:

8 puncte

a) Cădelniță;

b) Carte de rugăciuni;

c) Televizor;

d) Telefon.

6. Sfânta Muceniță Filofteia, iubitoarea de Dumnezeu, după cum i se traduce numele, era un exemplu de iubire față de ceilalți oameni. Ea se implica în activitățile bisericii. Și noi îi putem urma exemplul atunci când _____. Completează enunțul bifând Adevărat atunci când răspunsul este corect, iar când afirmația este incorectă, alege Fals:

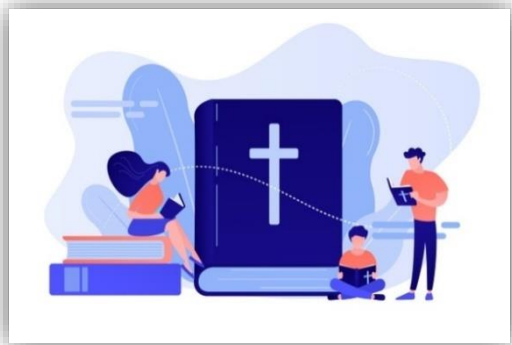
Adevărat

Fals

- a) Nu participăm la sfintele slujbe;
- b) Îi sprijinim pe cei nevoiași;
- c) Ne vizităm colegul bolnav;
- d) Nu-i ajutăm pe cei aflați în nevoie;
- e) Cântăm în corul bisericii.

7. Unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor (Matei 18, 20). Atunci când mergem la biserică ne rugăm cu oamenii prezenți la slujbă, urmând astfel îndemnul rostit în Biblie de:

5 puncte

Adevărat

Fals

- a) Doamna învățătoare;
- b) Mântuitorul Iisus Hristos;
- c) Profesorul de religie;
- d) Părinți;
- e) Prieteni.

8. La biserică oamenii se roagă împreună. Completează următoarea propoziție, alegând răspunsurile corecte: Când mergem la biserică ne rugăm alături de:

12 puncte

a) Părinți;

b) Bunici;

c) Animale de companie;

d) Preot.

9. Bifează din imaginile de mai jos pe acelea care au legătură cu biserica:

12 puncte

a)

b)

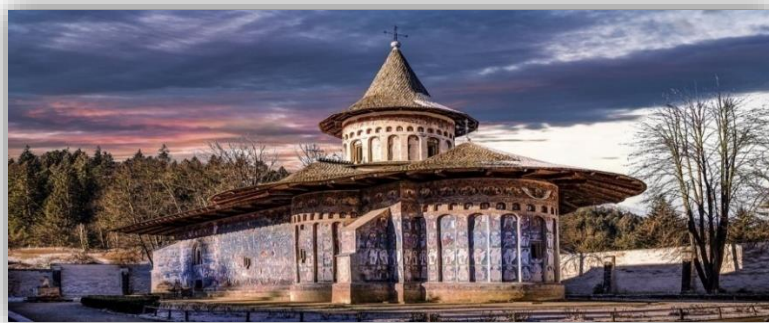
c)

d)

10. Ioana este o fetiță pasionată de călătorii. În vacanța de vară a vizitat multe locuri frumoase. A rămas impresionată de biserica pe care a vizitat-o. Privește imaginea de mai jos și alege imaginile potrivite:

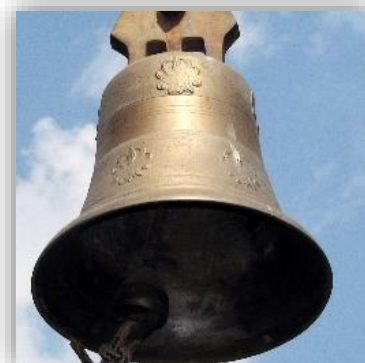
12 puncte

a) Turlă în vârf cu o cruce;

b) Steag;

c) Pereții exterior pictați cu scene biblice;

d) Clopot.

BAREM DE CORECTARE

Număr întrebare	Răspuns oferit
Întrebarea 1	a (4p.)
Întrebarea 2	c (4 p.)
Întrebarea 3	1a, 2c, 3b (12 p.) câte 4 puncte pentru fiecare răspuns corect (3x4 p.=12 p.)
Întrebarea 4	a, c (A); b, d (F) (16 p.) câte 4 puncte pentru fiecare răspuns corect (4x4 p.=16 p.)
Întrebarea 5	a, b (8p.) câte 4 puncte pentru fiecare răspuns corect (2x4 p.=8 p.)
Întrebarea 6	b, c, e (A); a, d (F) (5 p.) câte 1 punct pentru fiecare răspuns corect (5x1p.=5 p.)
Întrebarea 7	B (A); a, c, d, e (F) (5 p.) câte 1 punct pentru fiecare răspuns corect (5x1p.=5 p.)
Întrebarea 8	a, b, d (12 p.) câte 4 puncte pentru fiecare răspuns corect (3x4 p.=12 p.)
Întrebarea 9	a, b, d (12 p.) câte 4 puncte pentru fiecare răspuns corect (3x4 p.=12p.)
Întrebarea 10	a, c, d (12 p.) câte 4 puncte pentru fiecare răspuns corect (3x4p.=12p.)
Total: 100 puncte (90 p. + 10 p. din oficiu)	

Numele și prenumele elevului: _____

Unitatea de învățământ: _____

Clasa: _____

FIȘĂ DE LUCRU

1. Vizionați filmul despre intrarea în biserică a Maicii Domnului (până la minutul 2:00) <https://www.youtube.com/watch?v=rPXTGfO28Dw>

De ținut minte!

- Sfinții Ioachim și Ana sunt părinții Fecioarei Maria.
- Fecioara Maria a trăit 12 ani, la templul din Ierusalim.

2. Citiți textul de mai jos:

Buna Vestire Trecuseră anii și se apropia momentul în care Maria să părăsească templul din Ierusalim.

Tinerele fete se întorceau la casele lor, dar Mariei îi muriseră părinții. Sufletul ei nu era tulburat, pentru că învățase la templu că Dumnezeu are grijă de orfani și simțea ocrotirea Lui.

Credința Fecioarei Maria nu a rămas fără răspuns. Dumnezeu l-a trimis pe bătrânul Iosif din Nazaret, o rudenie mai îndepărtată a ei, să o ia la el acasă și să aibă grijă de ea. Iosif un om foarte credincios, bun la suflet și smerit, deși unul din strămoșii lui a fost chiar regele David.

În căsuța dreptului Iosif, Maria făcea ceea ce învățase la templu: pregătea mâncarea, țesea, cosea, dar mai ales se ruga. Iosif era uimit când vedea bunătatea, răbdarea, smerenia, ascultarea și bucuria ei. El era bătrân, dar nu mai văzuse pe cineva ca Maria și nici nu auzise din moși-strămoși să fi fost cineva care să aibă sufletul 132 Repere metodologice pentru Religie atât de curat. Nimic rău nu a văzut la ea: niciun cuvânt rău, nicio faptă rea! Și gândurile, toate îi erau frumoase și curate! Maria era curată ca un crin!

Se minunau nu numai oamenii, dar și îngerii văzând-o. Tocmai de aceea, Dumnezeu, care pe toate le știe, a ales-o pe Maria ca Mamă pentru Fiul Său, Mântuitorul lumii, care să deschidă din nou porțile raiului pentru toți cei care cred în El. Dar trebuia să accepte și ea acest lucru, deoarece Dumnezeu nu ne obligă să facem ceva dacă noi nu vrem. L-a trimis pe îngerul Gavriil să îi ducă Mariei vestea cea bună: Și intrând îngerul la ea, a zis:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei. Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta? Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema și Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, părintele Său. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția Lui nu va avea sfârșit. După ce îngerul i-a spus cum se va întâmpla această naștere minunată, unică în lume, a Fiului lui Dumnezeu, cu multă smerenie, ea a acceptat, prin cuvintele: Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău! (Luca 1, 26-38)

De ținut minte!

- Îngerul Gavriil i-a adus Fecioarei Maria vestea că a fost aleasă de Dumnezeu să fie Mama Mântuitorului lumii.
- Cuvintele prin care Maria a acceptat sunt: Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!

3. Activitatea

„Ce înseamnă să ascuți de cineva?”

a) Formulați în gând două propoziții care să conțină cuvântul „ascult”. Acest cuvânt poate fi folosit cu două înțelesuri: să auzi ceva (un cântec, zgomotul făcut de o mașină etc.),

respectiv să ascuți de cineva (poruncile lui Dumnezeu, sfaturile date de părinți, profesori, autorități).

b) Fecioara Maria este model de ascultare pentru copii.

În templu, ea asculta cuvântul lui Dumnezeu și cântările frumoase, precum și sfaturile bune pe care le primea de la preoți, de la femeile văduve care aveau grijă de ea. Dar mai presus de toate, asculta de Dumnezeu, adică nu doar auzea, ci și făcea ceea ce auzea, împlinea poruncile Lui.

c) Scrieți în caietul de Religie un text de 10-15 rânduri, cu titlul: „Maica Domnului, model de ascultare”.

4. Activitatea „Însușirile Fecioarei Maria în textul cântărilor”

Ascultați cântarea religioasă la Buna Vestire de la adresa:
<https://www.youtube.com/watch?v=iweu9aYylGE>

Desenați un crin, după modelul de mai jos. Pe fiecare din cele șase petale să scrieți cum este numită Maica Domnului în cântec. Vom face o expoziție cu crinii desenați de voi.

IV. RECOMANDĂRI PENTRU CONSTRUIREA NOILOR ACHIZIȚII

Procesul instructiv-educativ, alături de predare-învățare-evaluarea are un rol determinant în aprecierea nivelului de cunoștințe dobândite de către elevi, pe de o parte, dar și a capacităților și deprinderilor acestora, pe de altă parte. Ea este un factor de optimizare și reglare a întregului sistem de învățământ.

La disciplina religie, evaluarea școlară „are un specific aparte în sensul că accentul trebuie să treacă de pe latura informativă pe cea formativă.”(Vasile Timiș în Evaluarea-Factor de reglare și optimizare a educației religioasă, pag.18).

Astfel, pe lângă informațiile primite și asimilate de către elevi, se pune un mare accent pe dezvoltarea deprinderilor moral-religioase, toate la un loc având ca finalitate formarea elevilor în spiritul învățăturilor creștine și progresul lor spiritual.

O evaluare completă presupune parcurgerea următoarelor direcții:

- a) evaluarea elevilor de către profesorul de religie;
- b) autoevaluarea acestora;
- c) evaluarea și autoevaluarea în cadrul Bisericii prin implicarea preotului.

Evaluarea școlară din timpul orelor de curs este importantă și necesară, deoarece în urma rezultatelor obținute de către elevi se poate regla întreg procesul instructiv-educativ, iar elevii vor putea să-și facă o autoevaluare corectă.

Pe lângă metodele clasice de evaluare (orală și scrisă), la ora de religie pot fi folosite cu succes și metodele alternative (portofoliul, proiectul, aplicabilitatea practică a cunoștințelor), metode ce oferă profesorului de religie o imagine de ansamblu a cunoștințelor și deprinderilor asimilate de către elevi, dând acestora din urmă posibilitatea de a demonstra ce știe să facă într-o situație concretă.

Din Sfânta Scriptură reiese faptul că un creștin este evaluat de Dumnezeu, de ceilalți oameni, dar și de propria conștiință. Domnul nostru Iisus Hristos este Pedagogul Suprem și în toate predicile și învățăturile Sale regăsim numeroase metode (atât de predare cât și de evaluare) pe care le întâlnim astăzi în activitatea didactică.

El îmbină de foarte multe ori evaluarea făcută de semenii cu autoevaluarea făcută de propria conștiință, ambele având ca scop pregătirea oamenilor pentru evaluarea finală din fața lui Dumnezeu. Un exemplu în acest sens îl reprezintă Pilda samarineanului milostiv unde Mântuitorul folosește evaluarea orală în discuția pe care o are cu învățătorul de Lege. Acesta este evaluat în mod direct de către Iisus („Ce scrie în Lege? Cum citești? – Luca 10,26) dar, în același timp, este pus să analizeze și să evalueze la rândul său, comportamentul celor trei trecători din pildă. („Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari?”

– Luca 10,36) În urma răspunsurilor date de învățătorul de Lege, Domnul Iisus Hristos face o evaluare a acestora și apreciind corectitudinea lor, îl îndeamnă pe acel învățător să meargă și să facă și el la fel (Luca 10,28 și Luca 10,37).

Astfel, evaluarea dobândește un rol determinant în motivarea învățătorului de Lege în a-și perfecționa viața spirituală. Ținând cont de exemplele date de Iisus Hristos, profesorul de religie trebuie să aibă mereu în vedere formarea elevilor în spiritul acestor învățături și evaluarea lor permanentă, raportată la modul în care aceștia își îndeplinesc datoriile pe care le au față de Dumnezeu, față de semenii, față de propria persoană și față de întreaga creație. El are datoria morală de a le fi mereu alături, de a-i sprijini la greu, de a le oferi încredere în ei, dar și de a-i mostra atunci când acțiunile lor sunt greșite.

Autoevaluarea elevilor în cadrul orei de religie este un proces ce are în vedere atât informațiile și cunoștințele dobândite de aceștia, cât și motivațiile, opiniile, comportamentele, interesele lor, punându-se accent pe concordanța sau neconcordanța acestora cu învățăturile moral-religioase propovăduite de Biserică.

Acest proces al autoevaluării începe încă din copilărie, sub îndrumarea familiei la început, continuă în școală sub supravegherea atentă a profesorului de religie dar și a celorlalte cadre didactice și se desăvârșește pe întreg parcursul vieții sub oblăduirea și purtarea de grijă a preotului duhovnic.

Elevii sunt îndemnați să pună în practică ceea ce au învățat în cadrul orelor de religie căci, spune Apostolul Iacob „credința fără fapte este moartă.” (Iacob 2,20) Astfel, fiecare elev este îndrumat să aibă o strânsă legătură cu Biserica și să participe la viața cultică a acesteia, devenind un membru activ al comunității din care face parte.

Printr-o analiză corectă a propriei conștiințe el va putea face un bilanț al propriului comportament, ca mai apoi să intervină acolo unde este deficitar. Și Sfinții Părinți ai Bisericii pun un mare accent pe procesul de autoevaluare. Aceasta trebuie să fie permanentă și să fie făcută cu luare aminte, pentru a păstra vie legătura cu Tatăl Ceresc și a-L face pe Acesta să-și reverse darurile Sale asupra noastră: „Seara, când suntem singuri și în liniște, atunci să ne judecăm pe noi înșine, pentru ca prin aceasta să facem pe Dumnezeu milostiv către noi. Căci precum focul repede mistuie și stârpește spinii, așa de ușor sufletul stârpește păcatele sale, când cu osârdie se gândește la dânsule.” (Sfântul Ioan Gură de Aur-Omilii la Postul Mare)

Principiile didactice folosite în predarea religiei sunt următoarele:

- principiul intuiției,
- principiul respectării particularităților de vârstă,
- principiul învățării active și conștiente,
- principiul sistematizării și continuității cunoștințelor,
- principiul îmbinării teoriei cu practica,
- principiul însușirii temeinice a cunoștințelor,
- principiul asigurării conexiunii inverse,
- principiul motivației, la care se adaugă cele trei principii absolut obligatorii pedagogiei

creștine:

1. principiul eclesiocentric;
2. principiul hristocentric;
3. principiul trinitar.

1. Principiul eclesiocentric

Profesorul de religie trebuie să trezească în sufletele copiilor sentimente de admirație față de valorile sacre și să creeze dorința de a frecventa Biserica. Elevilor li se va reaminti mereu despre importanța participării la slujbele religioase, profesorul îi va însoți la Biserică pentru a se spovedi și împărtăși, mai ales în posturile mari.

În Biserică, elevii își completează cunoștințele primite la clasă „prin viața liturgică”. (Pr. Ioan Chirvasă, Educația religioasă a tineretului, p. 123) Catehezele susținute în biserică au și ele un rol foarte important în acest sens. Pentru a sublinia încă o dată rolul Bisericii în educația

tuturor credincioșilor, vom aminti cuvintele Sf. Ciprian care ne atrage atenția că „cine nu are Biserica de mamă, nu poate avea Dumnezeu de Tată”. (Sfântul Ciprian, De unitate ecclesiae, 6, Migne, P.L., col. 502.) Elevii trebuie să știe că neparticiparea la Sfânta Liturghie duce la ruperea legăturii spirituale cu Hristos. Părinții trebuie să știe că „cei care lipsesc copiii de religie fac o crimă față de viitorul lor de oameni pe această lume și față de mântuire pentru viața veșnică; a nu face educație religioasă copilului e a proceda la o relație caracterizată de infirmizarea sufletului, e a amputa ființa omenească de ce are mai de preț”. (Vasile Băncilă, Inițierea religioasă a copilului, p. 12) .

Educația prin Biserică cheamă pe toți la mântuire, la desăvârșire. Profesorul de religie trebuie să posede cunoștințe vaste și să folosească toate modalitățile în răspândirea și motivarea credinței elevilor: „Să se facă tuturor toate, ca pe toți să-i dobândească” cum zice Scriptura. (Sfântul Ioan Gură de Aur, Despre preoție, cartea a IV-a, la P. Vintilescu, Preotul în fața chemării sale de păstor, p. 230). „Un învățământ religios este activ atunci când reușește să schimbe caractere, să zdruncine opinii și mentalități, să purifice de rele deprinderi, să formeze oameni pentru mai bine și mai frumos”

2. Principiul eclesiologic

Principiul eclesiologic pune în evidență învățământul religios așa cum l-a constituit Biserica creștină pentru luminarea minții și în perspectiva mântuirii celor care împlinesc voia lui Dumnezeu (Ana Danciu, Metodica predării religiei, p. 124). Întemeiată din voința dumnezeiască la Pogorârea Duhului Sfânt, Biserica este împărăția lui Dumnezeu între oameni. Ea este anticiparea Împărăției cerești și cei care se împărtășesc, pregustă darul și bucuria vieții veșnice. În cadrul Bisericii, Mântuitorul a instituit legătura iubirii, arătând că, prin împlinirea poruncilor, omul ajunge la înrudirea cu El: „oricine va face voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela îmi este frate și soră și mamă” (Matei 12, 50). De asemenea, prin rugăciune și iubire, se păstrează în Biserică comuniunea între cei vii și cei adormiți. Actul instructiv-educativ devine activ, antrenant, pe măsură ce profesorul aplică în strategia didactică metode, procedee și mijloace corespunzătoare obiectivelor, ușurând comunicarea și însușirea noilor învățături. Ulterior cunoștințele vor fi fructificate de elevi fie în operațiile gândirii lor, fie se întrevăd la fiecare în convingeri, atitudini, deprinderi și comportamente specifice vieții creștinești.

3. Principiul hristocentric

Potrivit acestui principiu, educația religioasă trebuie să aibă în centrul său persoana Domnului Iisus Hristos – Dumnezeu adevărat și om adevărat. El este „Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6), deci putem spune că Hristos este centrul și temelia învățământului religios.

Profesorul de religie are datoria de a explica temeierile scripturistice care au preînchipuit și arătat Întruparea, Viața, Învățăturile, Patimile, Jertfa pe Cruce, Învierea, Înălțarea la cer, Pogorârea Duhului Sfânt și prezența Sa reală în Sfânta Euharistie.

Domnul Iisus Hristos va fi prezentat ca „desăvârșirea absolută”. Elevii trebuie să urmeze lui Hristos pentru a ajunge la desăvârșire, fiindcă „urmarea Mântuitorului este a- semănarea cu Dumnezeu și deci, desăvârșirea”. (Pr. Prof. Dumitru Călugăr, Catehetica, p. 164).

Lecția de religie să fie așteptată de copii ca un eveniment deosebit. Ei trebuie să fie conștienți că Mântuitorul Iisus Hristos a schimbat fața lumii. În virtutea faptului că omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu „acesta trebuie să aibă în sine tot ce are Dumnezeu”. Unirea perfectă dintre trup și suflet reflectă măreția autorului. Omul trebuie să se perfecționeze în fiecare poruncă dată de Mântuitorul până „la măsura vârstei deplinătății lui Hristos” (Efes 9, 13).

Elevii trebuie să colaboreze în vederea desăvârșirii prin educație. Educația creștină urmărește realizarea comuniunii omului cu Dumnezeu, implicând din partea omului o continuă luptă cu păcatul și creșterea în virtute. În spiritul acestei comuniuni, educația va avea în centrul ei pe Hristos. „Emanuel”, așa cum îl anunțau profeții Vechiului Testament (Isaia 7, 14) și-a asumat condiția umană, afară de păcat. Făcând acest lucru, Hristos este lumina care a împrăștiat

întinericul necunoștinței. „Cuvântul este Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume” (Ioan I, 9).

4. Principiul trinitar

Principiul trinitar sau teocentric cere ca educația religioasă să se orienteze în jurul persoanelor Sfintei Treimi.

Viața treimică pentru Biserica Ortodoxă este fundamentul de nezdruccinat al întregii gândiri religioase, al întregii evlavii, al vieții spirituale.

Omul a primit porunca de a deveni Dumnezeu după har. Dar aceasta nu se poate face decât în comuniune. Comuniunea din sânul Sfintei Treimi este prezentă în Biserică prin faptul că noi participăm la trupul lui Hristos unit în dragoste cu persoanele Sfintei Treimi.

Sfântul Duh este cel ce ne face să trăim în comuniune cu Dumnezeu și unii cu alții pentru veșnicie. Persoanele umane nu pot atinge perfecțiunea, nu pot deveni pe deplin persoane, decât în unitate de iubire, încetând de a mai fi indivizi.

- În cadrul școlii, educația moral-religioasă are un caracter programat, planificat și metodic. Conținuturile religioase care se transmit sunt selectate cu grijă după criteriile psihopedagogice, activitățile educative sunt structurate respectând principiile didactice și utilizând cele mai bune strategii.
- Profesorul de religie trebuie să mențină echilibrul necesar în ceea ce privește învățarea conținutului specific și trăirea religioasă. În activitatea sa educativă, el trebuie să țină cont de principiile care se potrivesc cu legile de dezvoltare a rațiunii, voinței și sentimentului elevilor și cu structura conținutului învățării.

Sfântul Duh, venind să locuiască în noi, face din ființa noastră sediul Sfintei Treimi, căci Tatăl și Fiul sunt neseparați de Duhul, și invers.

Elevii trebuie să știe că Biserica este organismul în care se realizează iconomia Sfintei Treimi. „Această casă Tatăl a zidit-o, Fiul a întărit-o și Duhul Sfânt a înnoit-o”.

Intrarea credincioșilor în comuniunea creștină se face prin invocarea Sfintei Treimi în Taina Botezului.

Iubirea treimică este modelul iubirii dintre creștini. Dacă Dumnezeu este dragoste, este evident că omul nu se poate apropia de el decât prin dragoste. Omul trăiește în această dragoste călăuzit de cunoaștere.

Omul, cunoscându-L pe Dumnezeu, rămâne în unire cu El prin dragoste.

Principiul trinitar mai este cunoscut sub denumirea de principiul „comunicării prin iubire” (I Ioan, 4; 8, 16).

Elevii vor fi informați că opera creatoare a lui Dumnezeu izvorăște din dragostea Lui față de lume. De asemenea, reabilitarea și așezarea omului în calea desăvârșirii este tot o faptă a iubirii lui Dumnezeu – Treime de persoane – față de oameni.

Unde există iubire și încredere, acolo nu poate fi vorba de silă, constrângere, plictiseală. Iubirea trebuie să-l facă pe profesor să asculte orice dorință a copiilor, să înțeleagă scăderile lor pentru a le înlătura. Iubirea dintre oameni deci ține lumea unită în Dumnezeu, așa cum iubirea între Persoanele treimice ține unită ființa dumnezeiască.

5. Principiul motivației

În actul de educație, profesorul se va comporta în așa manieră încât să declanșeze în cugetul elevilor și liceenilor o motivație de ordin interior (spirituală) care duce persoana la săvârșirea unor fapte (acte) din convingere proprie.

La ora de Religie motivația se realizează în timp, treptat, atâta vreme cât profesorul prezintă tema într-un cadru ambiental atrăgător (scheme biblice, icoane, hărți, obiecte de cult, fond muzical) și prin declanșarea momentului surpriză în cadrul lecției.

Excursiile sunt forme de educație religioasă care contribuie la trezirea atenției spre adevăratele valori, contribuie la păstrarea respectului față de patrimoniul creștin și contribuie la modelarea de sine.

6. Principiul intuiției

Sensul psihopedagogic al cuvântului „intuiție” este acela de influență directă a obiectelor din lumea înconjurătoare asupra simțurilor noastre. Așadar, cunoașterea umană se realizează prin realizarea unui dialog permanent între concretul senzorial și raportarea rațional-intelectivă la realitate.

Pedagogul Locke afirmă faptul că nimic nu există în intelect dacă mai întâi nu ar exista în simțuri.

Valoarea intuiției este recunoscută și de Comenius în celebra sa lucrare *Didactica Magna*, când afirmă: „Pe cât posibil, omul trebuie să caute a se instrui nu din cărți, ci din contemplarea cerului și a pământului, a naturii înconjurătoare, să cunoască lucrurile, nu observațiile și mărturiile altora”.

În aplicarea acestui principiu se va proceda întotdeauna de la concret la abstract. Cu cât este vorba de lucruri mai abstracte, cu atât este mai necesară utilizarea intuiției. Adevărurile de credință transmise copiilor la lecția de religie sunt suprasensibile, iar pentru a fi înțelese trebuie făcute accesibile cu ajutorul materialului intuitiv.

Profesorul de religie va prezenta elevilor cât mai mult material intuitiv (icoane, hărți, planșe, fotografii, desene, obiecte liturgice, filme religioase etc.). Toate acestea țin de intuiția externă, dar este necesară și intuiția internă, care ține de comunicarea sentimentelor. Se creează astfel o relație strâns între cuvânt, ca mijloc de comunicare, și materialul intuitiv, care nu face decât să confirme cele comunicate prin cuvânt.

7. Principiul asigurării conexiunii inverse

Conexiunea inversă (feed-back) este urmărită de profesor în fixarea cunoștințelor predate. Asigurarea conexiunii inverse se obține prin metode și procedee didactice expozitiv-euristice, cu accent pe cele dialogale.

Informațiile primite de către profesor de la elevi prin feedback pot fi valorificate în procesul de învățământ pentru a reface acțiunea inițială sau „pentru a îmbunătăți rezultatele anterioare și operațiile de gândire sau chiar corecta greșelile sesizate de elevi”. (Anucuța Partenie, *Pedagogie*, p. 108)

8. Principiul accesibilității

(al respectării particularităților de vârstă și individuale ale elevilor)

Desfășurarea procesului de învățământ trebuie corelată permanent cu posibilitățile de receptare ale elevului.

Acest principiu cere ca profesorul să fie un bun psiholog pentru a putea cunoaște fiecare elev și să adapteze conținutul învățării la gradul de dezvoltare psiho-fizică a lui.

În această activitate, profesorul se va interesa de mediul familial din care provin elevii, de nivelul de pregătire anterioară, de starea sănătății etc., întrucât toate acestea influențează rezultatele procesului educativ.

În respectarea acestui principiu, profesorul de religie va trebui să procedeze asemenea Mântuitorului, Care-i învăța pe ucenicii Săi mai întâi lucruri ușoare din viața de toate zilele, de la care apoi căuta să-i ridice încet, cu răbdare, fără a face salturi, spre învățături mai grele.

Fiecare copil trebuie tratat după cerințele sale sufletești. La fel făcea și Mântuitorul: într-un fel îl trata pe Ioan cel tânăr, blând și inteligent, în alt fel pe Petru, care era impulsiv, violent și nestatornic, în altul pe vameșul păcătos dar dornic de îndreptare etc.

9. Principiul învățării active sau conștiente

Activizarea elevilor de la ora de religie presupune menținerea lor într-o stare de trezire intelectuală, de căutare a soluțiilor problemă pe care profesorul le provoacă.

„Un învățământ religios este activ atunci când reușește să schimbe caractere, să zdruncine opinii și mentalități, să purifice de rele deprinderi, să formeze oameni pentru mai bine și mai frumos.” (Constantin Cucoș, *Educația religioasă. Conținut și forme de realizare*, p. 171)

10. Principiul însușirii temeinice a cunoștințelor și deprinderilor

Acest principiu se referă la asigurarea trăinicieii și durabilității cunoștințelor și deprinderilor de învățare.

Învățarea temeinică se poate realiza prin:

- situarea elevilor în centrul activității didactice;
- organizarea de către profesor a unor situații de învățare cu caracter ritmic, repetarea conștientă și ritmică a unor noțiuni, date (parabole, exemple, învățături scurte etc.) ;
- însușirea cunoștințelor (și) prin efort propriu, prin acțiuni individuale;
- stimularea interesului elevilor de a însuși conținuturile, deprinderile practice în participarea la slujbele bisericii.

De asemenea, realizarea schemei lecției la tablă și rezumarea învățăturilor după fiecare etapă a lecției sau la sfârșitul acesteia, conduce la o învățare temeinică.

11. Principiul sistematizării și continuității cunoștințelor

Continuitatea și sistematizarea logică și pedagogică elimină situațiile de învățare și predare a unor cunoștințe fragmentare, izolate, ce pot crea goluri și lipsa de conexiuni, minimalizând calitatea și activitatea educativă în ansamblu.

Scheme, sintezele, conspectele, planurile tematice, analogiile pot conduce la o atitudine ordonată a actului învățării.

12. Principiul îmbinării teoriei cu practica

„Însușirea cunoștințelor de către elevi, deci instruirea lor, trebuie să-i ducă la transformarea lor sufletească, adică la practicarea virtuților, precum altoiul unui pom sălbatic îl face să-și schimbe roadele.” (Pr. Prof. N Petrescu, Catehetica, p. 75)

Toate principiile descrise în această lucrare vizează desfășurarea ideală a învățămîntului. Dar realizarea ideală, pe temeiul lor, a activității noastre învățătoarești stă în strânsă legătură cu personalitatea profesorului, care trebuie să se inspire fără întrerupere din personalitatea Celui mai mare Educator al omenirii, Iisus Hristos.

În proiectarea unei lecții la disciplina religie-ortodoxă o importanță deosebită trebuie acordată relației dintre obiectivele pedagogice cu metodele, procedeele, mijloacele didactice, ceea ce asigură și secvenționalizarea conținutului predat, învățat, evaluat în funcție de reacțiile formative declanșate în cadrul activității didactice. (Sorin Cristea, Dicționar de pedagogie, p. 248)

5. Învățarea asistată de calculator (I.A.C.) are în vedere utilizarea acestui mijloc modern de învățămînt în procesul de predare-învățare. Calculatorul îl ajută pe profesor să predea, pe elev să învețe dar nu poate asigura suplینirea integrală a efortului celor doi actori principali ai scenei școlii.

Direcțiile de acțiune în acest sens au în vedere:

- dotarea școlilor cu calculatoare;
- inițierea profesorilor și elevilor în utilizarea calculatorului în procesul de predare-învățare;
- proiectarea și utilizarea softurilor educaționale etc.

V. ADAPTAREA LA PARTICULARITĂȚILE/CATEGORIILE DE ELEVI CU DIZABILITĂȚI

Procesul de adaptare curriculară este unul permanent, fie că se referă la programe, planificări, activități de învățare sau instrumente de evaluare, la școala în format fizic, hibrid sau online.

În elaborarea instrumentelor de evaluare, în consolidarea achizițiilor, în proiectarea și realizarea activităților de învățare, în selectarea strategiilor, cadrul didactic trebuie să țină cont de abilitățile individuale ale elevului, mai ales în contextul cerințelor educaționale speciale (gradul de handicap, tipul de dizabilitate, contextul medical) și al mediului din care provine și în care se dezvoltă elevul (mediul urban, mediul rural, copii instituționalizați, copii de etnii diferite, copii din medii sociale defavorizate, copii aflați în alte situații vulnerabile).

De asemenea, cadrul didactic trebuie să aibă în vedere adaptarea procesului instructiv-educativ în funcție de condițiile de desfășurare a activităților didactice (numărul de elevi din clasă, dotările cu echipamente tehnice moderne, clase eterogene cu dizabilități variate și cu nivel diferit de achiziții al elevilor, stiluri de învățare diferite). În acest sens, proiectarea de activități se va face diferențiat, pe niveluri cognitive și de achiziții minimale, medii și înalte, pe stiluri de învățare diferite (vizual, auditiv, kinestezic).

Evaluarea diferențiată este un instrument care vine în sprijinul unui proces didactic eficient și realist. Ca repere orientative în designul adaptării, câteva întrebări premergătoare procesului pot oferi un punct de plecare util:

Unde predau- se au în vedere particularitățile clasei, dotările tehnice, particularitățile de învățare ale elevilor

Cum predau-ce conținuturi îmi aleg, ce metode voi folosi (să fie atractive, interactive, dinamice)

Cum organizez grupul de elevi-în perechi, pe grupe, individual.

Cum organizez activitatea în mediul online astfel încât să motivez elevii și să obțin un efect de participare omogenă pe durate de timp echilibrate.

Unii dintre elevi manifestă reticență în a participa la activitățile online. În cazul particular al elevilor cu deficiență de auz, situația este complicată pentru că nu poți desemna în timp util elevul care trebuie să rezolve sarcina și se pierde timp prețios.

De aceea, trebuie gândite soluții înainte de începerea orei. Ca un caz concret, pentru această situație, se pot pregăti cartonașe cu numele elevilor sau cu anumite indicații, care vor fi prezentate în fața camerei de luat vederi astfel încât toți participanții la activitate vor înțelege ce au de făcut.

Cum evaluez- se au în vedere toate tipurile de evaluare, chiar și pe secvențe de activități (profesorul poate organiza un sistem de puncte pe care elevul le va acumula din achiziții mici până la însumarea unui cumul care poate fi consemnat în catalog, sistem care va fi comunicat elevilor de la început) oral, în scris, prin proiecte și portofolii, tema pentru acasă, autoevaluare. Instrumentele online pot fi exploatate cu rezultate care motivează participarea elevilor.

Elevii manifestă un entuziasm deosebit pentru evaluările de tip Google Quiz, mai ales atunci când pot relua testul și corecta erorile până când obțin punctajul maxim. Ca observație particulară, din experiența personală, evaluările de tip quiz nu realizează o retenție eficientă a conținutului în memoria de lungă durată a elevilor. Repetând același test la câteva săptămâni distanță, elevii nu reușesc să atingă punctajul maxim. Situația se poate remedia prin reluarea conținuturilor vizate într-o abordare strategică diferită în funcție de creativitatea și de posibilitățile tehnice de care dispune cadrul didactic.

VI. BIBLIOGRAFIE:

- Băncilă, V., Inițierea religioasă a copilului, Edit. Evrika, Brăila, 1994;
- Călugăr, D., Catehetica, Edit. I.B.M.B.O.R., București, 1984;
- Chirvasa, I., Educație religioasă a tineretului, Editura Axa, Botoșani, 2002;

MINISTERUL EDUCAȚIEI
CENTRUL NAȚIONAL DE POLITICI ȘI EVALUARE ÎN EDUCAȚIE
ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL TEHNOLOGIC SPECIAL

- Cristea, S., Dicționar de pedagogie, Grupul Editorial Litera, Litera Internațional, Chișinău, 2000;
- Cucos, C., Educație religioasă. Conținut și forme de realizare, Editura Polirom, București, 1996;
- Partenie, A., Pedagogie, Editura Eurostampa, Timișoara, 1999;
- Șebu, S., Metodica predării religiei, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2000;
- Timiș, V., Evaluarea-Factor de reglare și optimizare a educației religioase, Ed. Renașterea, Cluj-Napoca, 2003.
- ***Biblia sau Sfânta Scriptură, tipărită cu binecuvântarea Prefericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2013;
- ***Sfântul Ioan Gură de Aur, Omilia a VIII-a la Facere, în colecția P.S.B, vol. 21, Edit. I.B.M.B.O.R., București, 1989.

AUTORI:

Coordonator ME: Prof. MITRAN LIANA MARIA

Cadru didactic	Unitatea școlară de proveniență
Prof. dr. IULIANA GHEORGHE	Inspectoratul Școlar Județean Dolj
Prof. FLORENTINA CORNEA	Centrul Școlar de Educație Incluzivă „Sf. Vasile”, Craiova